

läsbar. Som slutomdöme kan sägas, att med bibliotekarien Brings bok ett verk av den allra största betydelse införlivats med vår historiska och bibliografiska litteratur.

P. Elfstrand.

A *Catalogue of the works of Linnæus (and publications more immediately relating thereto) preserved in the Libraries of the British Museum (Bloomsbury) and the British Museum (Natural History) (South Kensington)*. Second edition. London 1933. xj, 246, (68) s. 4°. Med 1 portr., 5 facs. 30 sh. Uppl. 1000 ex. jämte 25 numr. ex.

Det är knappast ägnat att förvåna, om den svenske författare, som oftast och mest utförligt blivit föremål för bibliografernas bemödanden, är Linné. Omfånget och betydelsen av hans vetenskapliga alstring, det enorma inflytande han utövat på samtid och eftervärld, förklara tillräckligt de talrika försöken att i bibliografisk form sammanföra och redovisa för hans arbeten. Redan Linné själv och hans samtida ha känt behovet härav — fränsett talrikheten av hans egna publikationer blevo hans skrifter ju redan under hans livstid föremål för eftertryck, översättningar, och bearbetningar på skilda håll och i en omfattning, som i varje fall aldrig kommit någon annan svensk författare till del. — Det må i detta sammanhang erinras om att Linné själv är en av våra första bibliografiska författare. I sitt 1736 i Amsterdam utkomna lilla arbete *Bibliotheca botanica*, omfattande ca. 1,000 titlar, visar han sig besitta just några av de egenskaper, som böra utmärka en sann bibliograf: kringsynthet i literaturen, stråvan efter fullständighet och noggrannhet i uppgifter samt systematisk läggning.

Över Linnés skrifter föreligga från hans egen hand förteckningar både i tryckta arbeten och bland hans handskrifter. Bland samtida bibliografer är särskilt att nämna hans store medtävlare Albrecht von Haller, som i sin monumentala *Bibliotheca botanica* (1772) under Linnés namn upptager ca. 200 nummer. Under årtiondena närmast efter Linnés död se arbeten om honom dagen — av Pulteney i England, Stoeber i Tyskland — som bl. a. innehålla förteckningar över hans skrifter med upplysande anmärkningar. Att i övrigt anföra de talrika tillfällen, då Linnés produktion — ensam eller i större sammanhang, i sin helhet eller i avseende på särskilda verk — blivit föremål för bibliografiskt författarskap, kan naturligtvis ej här komma i fråga.

Av det sagda framgår emellertid, att förarbeten ej saknades, när J. M. Hulth jubileumsåret 1907 gjorde ett försök till en verkligt kritisk Linné-bibliografi. Hans bekanta *Bibliographia Linnæana*, som då, efter vidlyftiga förstudier i svenska och utländska bibliotek, utkom med en första volym, (Partie 1: Livr. 1), har varit banbrytande på området. Tyvärr blev det honom aldrig möjligt att finna tid att fullfölja sitt verk enligt den uppgjorda planen. Vad han gav i denna första volym, var dock det väsent-